

Uutiskirje 4 /2021

Nyhetsbrev 4 /2021

Ensimmäinen luku (jossa ollaan vielä festivaaliumussa)

”Yhteistä olennaisten asioiden pohtimista” suomeksi ja på svenska harrastettiin viime viikon lauantaina perinteikkäissä Svenska Teaternissa, kun kokoonnuttiin maailmanhistorian toisille Tove-festivaaleille. Meitä seuralaisiakin siellä oli koko joukko etsimässä ”uusia näköaloja ja oivalluksia”. Tapahtuman juontajana toimi ansiokkaasti ja hauskaasti Christoffer Strandberg.

Päivän paneelikeskusteluissa puhuttiin mm. queer-näkökulmasta Toven taiteessa, josta esimerkkinä aina iloinen Mark Levengood näki kissoja rakastaneen Surku-koiran. Kirjallisuustieteen dosentti Mia Österlundin mukaan Tove oli taitava normalisoimaan kaiken erilaisuuden ja löysi sitä jopa ”Kuka lohduttaisi Nytytä” -kirjasta. Keskustelussa Toven tuotannon vaikutuksesta nykykirjallisuuteemme suorapuheinen ja viisas Pirkko Saisio paljasti, että Muumipappa ja meri -kirja on ollut hänen oman tuotantonsa innoittaja; ”Tove osasi olla hellä ja lempeä olematta sokerinen”. Anni Sinnemäen mukaan Toven tuotantoa leimaava vahva luonnon tarkkailu on antanut paljon muille kirjailijoille.

Tove oli myös innokas laulurunoilija, josta todisti upeääninen Emma Klingenberg esittämällä muutaman laulun konserttiohjelmistostaan. Musiikin säveltämisestä Toven teksteihin ja piirroksiin Emmen kanssa keskustelivat ja erikoisia soittimiaan esittelivät säveltäjät Lauri Porra ja Samuli Kosminen. ”Melkein Tovea”, Jussi-patsaalla palkittua Alma Pöystiä kuultiin iloksemme lukemassa Toven päiväkirjamaisia kirjeitä Eva Konikoffille.

Paneelikeskusteluissa nousi esiin vähän väliä kysymys Toven tuotannon kategorisoinnista lastenkirjallisuuteen ja aikuiskirjallisuuteen. Sitä kuten kaikkea muutakin on tutkittu ja analysoitu paljon. Tutkijapaneelissa keskustelivat mm. kirjoja julkaisseet Sirke Happonen ja Tuula Karjalainen, jotka korostivat koko tuotannon tarinallisuutta, leikkimielisyyttä ja kaiken hyväksymistä.

Tove itse totesi videoklipissä ”että tutkijat löytävät koko ajan sellaista mitä ei ole olemassakaan. Suoraan sanottuna he ovat jokseenkin hakoteillä! ”.

Asiantuntijoita oli silti ilo kuunnella, ja totuus on varmaan jossakin heidän näkemystensä ja meidän omien näkemystemme välimaastossa. ”Tove är allas och ingens”. Antoisa päivä!

Toinen luku (jossa iloitaan tapaamisesta ja kellutaan)

”Tiedätkö sinä millaista se on kun sukeltaa? Sophia sanoi. Hänen isoäitinsä vastasi: Tiedänhän minä. Pitää hellittää kaikesta, ottaa vauhtia ja sitten sukeltaa. Levien hipaisu tuntuu pitkin sääriä, ne ovat ruskeita ja vesi on kirkasta, ylempänä se vaalenee ja siinä on kuplia. Sitten pitää vain liukua. Olla hengittämättä ja liukua, kääntyä ja kohota tai antaa itsensä kohota. Ja sitten hengitetään ulos. Ja kellutaan. Ei muuta kun kellutaan.” (Kesäkirja).

Kivaa yhteistä on luvassa, kun tapaamme lukuillassa **maanantaina 4.10. klo 17.30** Creamin tiloissa Katajanokalla Luotsikatu 2. Pääsemme nimittäin Toven matkassa veden äärelle, jonne tuttuun ja mainioksi havaittuun tapaansa meidät johdattelee Maija Heikkilä. Ei muuta kuin kellumaan!

Kolmas luku (jossa huomataan, että joulu lähestyy eikä sitä tarvitse pelätä!)

Uskomatonta, mutta se on taas pian täällä! Vanha kunnon joulu kaikkine mukavine asioineen ja kiireineenkin, ehkä. Ajattelimme, että otetaan siitä nyt kaikki irti kunnolla ja kokoonnutaan, kun joulun on aikaa tasan kuukausi eli **keskiviikkona 24.11.** juttelemaan joulusta (ja tietysti monista muistakin päivänpolttavista aiheista) ja nautiskelemaan jouluisista herkuista ja glögistä. Ihan muuten vaan, kun yhdessäolo tuntuu niin hyvältä ja on nyt oikein sallittuakin! Jännityksen lisäämiseksi tieto kokoontumispaikasta, kellonajasta ja vähän muustakin tulee hiukan myöhemmin...tervetuloa!

Syksyisistä säistä huolimatta eläminen alkaa tuntua taas aika mukavalta, kun viheliäinen virus näyttää lannistuvan ja pääsemme taas nauttimaan yhdessäolosta, kulttuurista ja ihan tavallisesta arjesta. ”Näytelmä muuttui yhä hausemmaksi ja hausemmaksi. Vähitellen koko yleisö kiipesi näyttämölle ja otti osaa toimintaan syömällä sisäänpääsymaksuja, jotka katettiin salongille pöydälle.” (Vaarallinen juhannus).

Första kapitlet (där festivalkänslan fortsätter)

”En gemensam begrundning över väsentliga ting” utövades på finska och svenska senaste lördag på den traditionella Svenska Teatern där man samlades på världshistoriens andra Tove festival. En hel uppsättning av sällskapet medlemmar var där för att söka ”nya infallsvinklar och insikter”. Som presentatör för tillfället fungerade förtjänstfullt och skojigt Christoffer Strandberg.

I dagens paneldiskussioner talade man bla om de queera aspekterna i Toves konst. Ett exempel på detta såg den alltid glada Mark Levengood i hunden Ynk som älskade katter. Enligt docenten i litteraturvetenskap Mia Österlund var Tove skicklig på att normalisera olikheter och hittade det tom i boken ”Vem ska trösta Knyttet?”.

I diskussionen om hur Toves produktion påverkat vår samtida litteratur avslöjade den frispråkiga och kloka Pirkko Saisio att boken Muminpappan och havet har varit en inspirationskälla för hennes

egen produktion; "Tove kunde vara öm och mild utan att vara sockrig". Enligt Anni Sinnemäki har de för Toves produktion typiska starka naturiakttagelserna gett mycket också till andra författare.

Tove var också en ivrig sångpoet, vilket den underbara Emma Klingenberg bevisade genom att uppföra några av sångerna från sin konsertrepertoar. Att komponera musik till Toves texter och teckningar diskuterade tillsammans med Emma kompositörerna Lauri Porra och Samuli Kosminen som också presenterade sina speciella instrument. Till vår glädje hörde vi "nästan Tove" Alma Pöysti som belönats med en Jussi-statuyett, läsa Toves dagbokslika brev till Eva Konikoff.

I paneldiskussionerna framkom ideligen frågan om att kategorisera Toves produktion i barn- och vuxenlitteratur. Detta, som mycket annat har studerats och analyserats mycket. I forskarpanelen diskuterade Sirke Happonen och Tuula Karjalainen som bla publicerat böcker och som poängterade hela produktionens historietyp, lekfullhet och tolerans.

Tove konstaterade själv i ett videoklipp "...att forskarna hittar hela tiden sådant som inte finns. Man blir mest förvirrad."

Det var ändå en glädje att lyssna till experterna och sanningen finns säkert någonstans mellan deras uppfattning och vår synvinkel. "Tove är allas och ingens". En givande dag!

Andra kapitlet (där vi gläds över att träffas och flyter)

"Vet du hur det är när man dyker? Hennes farmor svarade: Visst vet jag. Man släpper allting och tar sats och bara dyker. Man känner tångruskorna utmed benen, de är bruna och vattnet är klart, ljusare uppåt, och bubblor. Man glider. Man håller andan och glider och vänder sig och stiger uppåt, låter sig stiga och andas ut. Och sen flyter man. Bara flyter. (Sommarboken)

Kiva tillsammans utlovas då vi träffas på läskvällen **måndagen den 4.10. kl 17:30** i Creams utrymmen på Skatudden, Lotsgatan 2. Vi får nämligen komma med på en resa med Tove till vattenbrynet. Vi leds dit av Maija Heikkilä på bekant och utmärkt vis. Flyt med!

Tredje kapitlet (där vi märker att julen närmar sig och vi inte behöver vara rädda!)

Otroligt, men den är snart här igen. En gammal rejäl jul med allt trevligt och kanske jäkt också. Vi tänkte ta ut allt av detta och samlas då det är exakt en månad till julen **onsdagen den 24.11**. Vi pratar om julen (och naturligtvis också om många andra aktuella ämnen) och njuter av juld delikatesser och glögg. Annars bara, då det känns så bra att vara tillsammans och det är riktigt tillåtet också. För att öka spänningen kommer uppgifterna om plats, tid och lite annat senare...välkomna!

Syksyisistä säästä huolimatta eläminen alkaa tuntua taas aika mukavalta, kun viheliäinen virus näyttää lannistuvan ja pääsemme taas nauttimaan yhdessäolosta, kulttuurista ja ihan tavallisesta arjesta. ”Näytelmä muuttui yhä hauskemaksi ja hauskemaksi. Vähitellen koko yleisö kiipesi näyttämölle ja otti osaa toimintaan syömällä sisäänpääsymaksuja, jotka katettiin salongille pöydälle.” (Vaarallinen juhannus).

Trots höstvädret börjar livet igen kännas ganska trevligt då det bedrövliga viruset ser ut att ge sig och vi igen kan njuta av att vara tillsammans, kultur och alldeles vanlig vardag. ”Skådespelet blev roligare och roligare. Hela publiken klättrade småningom in på scenen och deltog i handlingen genom att äta upp inträdesavgiften som dukades fram på salongsbordet.” (Farlig midsommar)

Iloisena ja optimistisena

Glada och optimistiska

Tove Jansson -seuran hallitus

Tove Jansson sällskapets styrelse